

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2020. május 19., kedd

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a Szingapúri Köztársaság közötti Partnerségi és Együttműködési Megállapodás kihirdetéséről szóló 2020. évi XXII. törvényhez	614
Végző előterjesztői indokolás a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról szóló 2020. évi XXIII. törvényhez	615
Végző előterjesztői indokolás az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításáról szóló 2020. évi XXIV. törvényhez	617
Végző előterjesztői indokolás az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról szóló 2020. évi XXV. törvényhez	620

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás a villamos energia rendszerhasználati díjak, csatlakozási díjak és külön díjak meghatározásának keretszabályairól szóló 7/2016. (X. 13.) MEKH rendelet módosításáról szóló 4/2020. (V. 13.) MEKH rendelethez	622
--	-----

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a Szingapúri Köztársaság közötti Partnerségi és Együtműködési Megállapodás kihirdetéséről szóló 2020. évi XXII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat célja az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a Szingapúri Köztársaság közötti Partnerségi és Együtműködési Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerése, valamint törvényben való kihirdetése.

Az egyes ASEAN-országokkal kötött „második generációs” megállapodások közül a Szingapúrral kötött a negyedik, amelyet az Indonéziával, a Fülöp-szigetekkel és Vietnammal kötött megállapodásokat követően parafáltak. A Megállapodás az Európai Gazdasági Közösség és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének (ASEAN) tagországai között létrejött, 1980. évi együtműködési megállapodás jelenlegi jogi keretének helyébe lép. A Megállapodás az Európai Unió délkelet-ázsiai fokozott politikai és gazdasági szerepvállalása tekintetében további előrelépésnek minősül. A partnerségi és együtműködési megállapodás alapot nyújt az EU és tagállamai Szingapúrral folytatott hatékonyabb együtműködésére a politikai párbeszéd megerősítése és a számos területen folytatott együtműködés fokozása révén. A Megállapodás tartalmazza az emberi jogokra, a Nemzetközi Büntetőbíróságra, a tömegpusztító fegyverekre, a kézi- és könnyűfegyverekre, valamint a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós standard politikai záradékokat. Olyan együtműködési területeket is felölel, mint az egészségügy, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, az energiaügy, az adóügy, az oktatás és a kultúra, a munkaügy, a foglalkoztatási és szociális kérdések, a tudomány és technológia, valamint a közlekedésügy. Kiterjed továbbá a jogi együtműködésre, a pénzmosás, a terrorizmus finanszírozása, a szervezett bűnözés, a korrupció elleni küzdelemre, valamint az adóügy terén folytatott együtműködésre. A Megállapodás kísérőlevelet is tartalmaz, amely a megállapodás szerves részét képezi. A kísérőlevél megerősíti a Felek egyetértését azzal kapcsolatban, hogy a megállapodás aláírásakor az objektíven rendelkezésre álló információk alapján egyikük sem tud a másik olyan hazai jogszabályáról vagy annak alkalmazásáról, amely a nemteljesítési mechanizmusra való hivatkozáshoz vezethet. Az EU-val való kétoldalú politikai kapcsolatának szerződéses alapjául szolgáló EU-Szingapúr Partnerségi és Együtműködési Megállapodás (PCA), továbbá a szabadkereskedelmi (FTA), illetve a beruházásvédelmi (IPA) megállapodások aláírására a 2018. október 18–19-én Brüsszelben megrendezett ASEM 12. állam- és kormányfői csúcstalálkozójának margóján került sor.

A Megállapodás mind politikai, mind pedig gazdasági kapcsolatban kiemelt szerepet tölt be az Európai Unió és a tagállamok, így Magyarország számára is. A politikai párbeszéd intézményesítésével hozzájárul az adott harmadik állam demokratikus fejlődéséhez, és segíti a kapcsolatokat elmélyítését.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontjára és (2)–(3) bekezdésére figyelemmel, a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés ad felhatalmazást.

A 2. §-hoz

A Megállapodást az Nsztv. 9. §-a értelmében törvénnyel szükséges kihirdetni.

A 3. §-hoz

A törvényjavaslat 3. §-a szerint a Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövegét az 1. számú melléklet tartalmazza. A Megállapodás IX. címből és 52 cikkből áll, felépítése a következő: Jelleg és hatály (I. cím), Kétoldalú, regionális és nemzetközi együttműködés (II. cím), Együttműködés és a nemzetközi stabilitás, a jogérvényesülés, a biztonság és a fejlődés tekintetében (III. cím), Kereskedelmi és beruházási együttműködés (IV. cím), Együttműködés a jogérvényesülés, a szabadság és a biztonság terén (V. cím), Együttműködés más területeken (VI. cím), Az együttműködés módjai (VII. cím), Intézményi keretek (VIII. cím), Záró rendelkezések (IX. cím).

A 4. §-hoz

A törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba. A Megállapodás hatálybalépésének naptári napját, továbbá a kihirdető jogszabálynak a Megállapodás kihirdetéséről rendelkező 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben közzétett közleményével állapítja meg.

Az 5. §-hoz

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontja alapján a törvény tartalmazza a szerződés végrehajtásáért felelős szerv megjelölését.

**Végső előterjesztői indokolás
a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról szóló
2020. évi XXIII. törvényhez**

(Az indokolás az Indokolások Tárában közzétételre kerül.)

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény (a továbbiakban: Tftv.) módosításáról szóló törvénytervezet indokolását az Indokolások Tárában – a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján – közzé kell tenni.

A Közép-Duna Menti Kiemelt Térség lehatárolásával kapcsolatos egyes feladatokról szóló 2139/2019. Korm. határozat 2. pontja szabályozási feladatot rendelt el, amely szerint a pénzügyminiszternek a területfejlesztés stratégiai tervezéséért való felelőssége körében a paksi atomerőmű két új blokkja tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszter és az innovációért és technológiáért felelős miniszter bevonásával elő kell készítenie a kiemelt térség kijelölésével és a térségi fejlesztési tanács megalapításával kapcsolatos előterjesztéseket.

A Közép-Duna Mente kiemelt térséggé nyilvánítása a Nemzeti Fejlesztés 2030 – Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptióról szóló 1/2014. (I. 3.) OGY határozat kiegészítésével, a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területi lehatárolása új OGY határozat kihirdetésével, a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács létrehozása pedig a Tftv. módosításával érhető el. Az előterjesztés – a hivatkozott Korm. határozatban kiadott feladaton túl – a Tftv. térségi fejlesztési tanácsokra vonatkozó alcíme egészének újraszabályozására tesz javaslatot.

A Tftv. értelmében a térségi fejlesztési tanács saját feladatkörrel, jogállással és működési szabállyal rendelkező jogi személy, amelyet megalakulását követően a Magyar Államkincstár vesz nyilvántartásba. Jelenleg kilenc térségi fejlesztési tanács működik az országban, melyek közül kettő kiemeltnek minősül (Balaton Fejlesztési Tanács, Tokaj

Borvidék Fejlesztési Tanács), utóbbiak a hatályos Tftv. 15. § (2) bekezdése, illetve (15) bekezdése alapján jöttek létre. A kiemelt térségi fejlesztési tanácsok körét a javaslat kibővíti a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanáccsal.

A térségi fejlesztési tanácsok munkájában a területileg illetékes megyei önkormányzatok is részt vesznek. Önmagában ezen tény miatt azonban a térségi fejlesztési tanácsok nem minősülnek a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) alapján létrehozott helyi önkormányzati társulásnak. A helyi önkormányzatok társulása csak helyi önkormányzatok részvételével történhet, egy vagy több önkormányzati feladat- és hatáskör, vagy a polgármester és a jegyző államigazgatási feladat- és hatáskörének hatékonyabb, célszerűbb ellátására. A térségi fejlesztési tanácsok munkájában ugyanakkor a térség fejlesztéspolitikájának tervezésében, végrehajtásában, koordinálásában hangsúlyos szerepet vállaló helyi (pl. megyei önkormányzat) és országos szervezetek (pl. az ágazati operatív programok végrehajtásáért felelős minisztériumok) egyaránt részt vesznek, függetlenül attól, hogy a térségi fejlesztési tanács helyi kezdeményezésre, vagy ex lege jött létre. Az önkormányzati társulásokról ágazati jogszabályok is rendelkezhetnek, ahogy ezt a helyi önkormányzatok területfejlesztési célú társulásai esetében a hatályos Tftv. is megteszi önálló, a térségi fejlesztési tanácsoktól elkülönülő alcímben, a Tftv. 10. §-ában. A térségi fejlesztési tanácsok működésére, feladatellátására tehát törvényi szinten nem a Mötv. helyi önkormányzati társulásokra vonatkozó rendelkezései az irányadók, hanem a Tftv. 15–16. §-ai.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A hatályos Tftv. III. Fejezete sorolja fel a területfejlesztést ellátó területi szerveket, s azok Tftv.-ből következő feladatait, közöttük a térségi fejlesztési tanácsokat is. A térségi fejlesztési tanácsokra vonatkozó hatályos szabályozás nem egységes és nem logikus szerkezetű, az egyes térségi fejlesztési tanácsok kiemelt státusának háttérét és okát nem teszi egyértelművé, ezért a törvényjavaslat a térségi fejlesztési tanácsokra vonatkozó alcím újraszabályozását kezdeményezi. Az újraszabályozás új szabályozási elemként

- halmaz–részhalmaz relációban kezeli a térségi fejlesztési tanácsok és a kiemelt fejlesztési tanácsok intézményrendszerét,
- rögzíti azokat a feladatokat, amelyeket az összes térségi fejlesztési tanácsnak, illetve többletfeladatként kizárólag a kiemelt térségi fejlesztési tanácsoknak kell ellátniuk,
- egyértelműen az OFTK-ban rögzített kiemelt térségekhez köti a kiemelt térségi fejlesztési tanácsok létrejöttét, így a Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanácsot is a kiemelt térségi fejlesztési tanácsok közé sorolja,
- felsorolja az újonnan megalakítandó Közép-Duna Menti Fejlesztési Tanács tagjait,
- az összes térségi fejlesztési tanács üléseinek állandó meghívottjai közé sorolja a területfejlesztés stratégiai tervezéséért felelős miniszter képviselőjét,
- a kiemelt térségi fejlesztési tanácsok üléseinek állandó meghívottja lesz az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter képviselője,
- rögzíti, hogy a térségi fejlesztési tanács választott tisztségviselői a tanácsban végzett munkájukért díjazást nem kapnak,
- rögzíti a térségi fejlesztési tanácsok működésének alapvető kereteit.

A Tftv. módosítására irányuló javaslat – a Tftv. 16. § (6) bekezdése – egyértelműen rögzíti azokat az alapfeladatokat, amelyeket az összes térségi fejlesztési tanács ellát. Ezt a feladathalmazt bővíti ki a javaslat az ország fejlesztéspolitikai szempontból kiemelt térségeiben ex lege létrehozandó térségi fejlesztési tanácsok esetében újabakkal, így a térség területfejlesztési koncepciójának és programjának kidolgozására irányuló kötelezettséggel, a programvégrehajtás megszervezésével és a kiemelt térségi fejlesztési tanácsok hatáskörébe utalt fejlesztési források cél szerinti felhasználásával [a Tftv. 17. § (5) bekezdése].

A javaslat felsorolja a térségi fejlesztési tanácsok tagjait és állandó meghívottait. A megyei önkormányzatok kezdeményezésére létrehozott/létrehozandó térségi fejlesztési tanácsok esetében tagsággal az illetékes megyei közgyűlés elnöke és a megyei közgyűlés egy további képviselője (vagyis megyénként 2 fő), valamint az operatív programok végrehajtásáért felelős miniszterek egy-egy képviselője rendelkezik. A több megyére kiterjedően működő térségi fejlesztési tanács esetében minden megye 2 tagot delegál a tanácsba. Az operatív programok végrehajtásáért felelős miniszterek e felelősségük keretében akkor is csak egy-egy tagot delegálnak a térségi

fejlesztési tanácsokba, amennyiben egy miniszter felelősségi körébe azonos időben több operatív program végrehajtása is tartozik. E delegálást minden esetben az aktuális operatív programidőszakra kell érteni.

Az ex lege létrehozott, illetve a létrehozandó kiemelt térségi fejlesztési tanács tagösszetételét a javaslat a fentiekre alapozza, azonban ahhoz képest kibővített tagságot határoz meg, amit a kiemelt térségek speciális fejlesztési igénye és tematikus fókusza magyaráz.

Miután a Tftv. ex lege létrehoz kiemelt térségi fejlesztési tanácsokat, kibővített feladatkörrel, így a javaslat egyértelműen rögzíti azt az alkotmányos elvárás is, hogy az ex lege létrejött, illetve a létrehozandó kiemelt térségi fejlesztési tanács működtetésének költségeihez a központi költségvetés hozzájárul.

2. §

A törvényjavaslat 1. §-ban újraszabályozott, Tftv. 15–17. §-ához kapcsolódóan külön rendelkezés megállapítására van szükség, figyelemmel arra, hogy a hatályos szabályozáshoz képest új szabályozási elemeket is bevezet a törvényjavaslat (pl. egyértelműen rögzíti azokat a feladatokat, amelyeket az összes térségi fejlesztési tanácsnak, illetve többletfeladatként kizárólag a kiemelt térségi fejlesztési tanácsoknak kell ellátniuk). Ezen rendelkezések érintett térségi fejlesztési tanácsok szervezeti és működési szabályzatán történő átvezetését – kellő időt biztosítva – 2020. augusztus 31-ig rendeli el a törvényjavaslat.

3. §

A hatályos Tftv. többször is tartalmazza ugyanazt a szabályozási elemet: a 18/B. §-a tartalmában azonos a 14/A. § (1) bekezdés, 18/C. §-a pedig a 14/B. § (1) bekezdés tartalmával. Ezen felesleges ismétlések megszüntetését célozza a hatályon kívül helyező rendelkezés.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításáról szóló 2020. évi XXIV. törvényhez

Az e törvényjavaslatához tartozó indoklás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában kerül közzétételre.

A törvénymódosítás a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (a továbbiakban: AVMS irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról szóló 2018. november 14-i, 2018/1808/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetését szolgálja. Az irányelv amellet, hogy a folyamatosan változó digitális világ igényeihez igyekezett igazítani a már lassan 10 éve meglévő szabályozást, egy viszonylag új területet is a szabályozás hatálya alá vont. Az AVMS irányelv tárgyi hatályát az európai jogalkotó kiterjesztette a videómegosztóplatform-szolgáltatásokra is, elismerve az online szolgáltatások médiatartalom-fogyasztásban betöltött egyre növekvő szerepét, és kifejezve azt az ebből jogosan fakadó igényt, hogy egyes közvetítő szolgáltatók a korábbi passzív szerepüktől eltávolodva viseljenek bizonyos fokú felelősséget harmadik személyek tartalmáért.

A módosított AVMS irányelv a videómegosztóplatform-szolgáltatásokat önálló szolgáltatási kategóriaként definiálja, egyértelműen és világosan elhatárolva a médiaszolgáltatásoktól és az egyéb tartalomszolgáltatásoktól az alábbi ismérvek mentén. A szolgáltatás jelentős mennyiségű olyan műorszám, vagy a felhasználó által előállított videó

tárolását jelenti, amelyért a videomegosztóplatform szolgáltatója nem tartozik szerkesztői felelősséggel, továbbá a tárolt tartalom rendszerezését a szolgáltatás nyújtója végzi, például automatikus úton vagy algoritmussal, különösen megjelenítés, megjelölés és sorba rendezés révén, valamint a szolgáltatásnak, illetve a szolgáltatás valamely elkülöníthető részének elsődleges célja az, hogy a videomegosztóplatform-szolgáltató tárhelyén tárolt műsorszámokat, illetve a felhasználók által előállított videókat eljuttassa a nyilvánossághoz tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából elektronikus hírközlő hálózaton keresztül.

Az AVMS irányelv értelmében, továbbá a fenti ismérvek alapján a videomegosztóplatform-szolgáltató médiatartalmat megosztó, azt továbbító közvetítő szolgáltatónak, azon belül is tárhelyszolgáltatónak minősül, mivel kizárólag a szerverére feltöltött műsorszámok, videók tárolását és továbbítását végzi.

Mindezekre tekintettel a videomegosztóplatform-szolgáltatókra vonatkozó szabályokat el kell különíteni a médiaszolgáltatókra, felhasználókra és a szolgáltatásban megjelenő médiatartalmakra vonatkozó szabályozástól.

A videomegosztóplatform-szolgáltatókra, mint információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó közvetítő szolgáltatókra az AVMS irányelvben megállapított rendelkezések a közvetítő szolgáltatókra vonatkozó szabályozással megegyezően, az elektronikus kereskedelmi szolgáltatásokról, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló törvényben kerülnek elhelyezésre. Ezáltal az azonos típusú szolgáltatókra és szolgáltatásokra vonatkozó rendelkezések egy jogszabályban szerepelnek, amely által elkerülhető a párhuzamos szabályozás kialakítása, és fennmarad a jogrendszer koherenciája.

A törvény a szabályozás tárgyi és személyi hatályát, illetve a joghatósági vizsgálat alapját képező szempontrendszert az AVMS irányelvben rögzített feltételek szerint határozza meg. A Magyarország joghatósága alá tartozó videomegosztóplatform-szolgáltatók a videomegosztóplatform-szolgáltatás nyújtásának megkezdésére irányuló szándékot nyilvántartásba vétel céljából kötelesek bejelenteni a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósághoz (a továbbiakban: NMHH). A jogszabály meghatározza a nyilvántartásba vétel garanciális szabályait, továbbá azt, hogy a nyilvántartásba vétel nem feltétele a szolgáltatás nyújtásának, vagyis nem a nyilvántartásba vétel ténye keletkezteti a szolgáltatás nyújtási jogosultságot.

Az uniós szabályozás alapján a videomegosztóplatform-szolgáltatók a hagyományos médiaszolgáltatóktól eltérően nem tartoznak szerkesztői felelősséggel az elérhetővé tett tartalom vonatkozásában. Míg a médiaszolgáltató a műsorszámok kiválasztása és összeállítása felett tényleges ellenőrzést gyakorol, addig a videomegosztóplatform-szolgáltató a tartalom szervezésén, rendszerezésén túl a tényleges tartalomra nincs befolyása. A szabályozás a videomegosztóplatform-szolgáltatók tekintetében műsortartalmi, műsorszerkezeti követelményeket ezért csak a legszűkebb körben állapít meg, tehát a videomegosztóplatform-szolgáltatók nem a szerkesztői felelősség körében kell előzetes intézkedéseket tennie.

Tartalmi követelményként rögzíti a törvény, hogy a videomegosztóplatform-szolgáltató által forgalmazott, értékesített, szervezett kereskedelmi közleménynek meg kell felelnie a médiatartalmakra vonatkozó legáltalánosabb, alkotmányos követelményeknek, tehát a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 20. § (1)–(7) bekezdései és a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 24. §-a szerinti követelményeknek.

Amennyiben a videomegosztóplatform-szolgáltatásban a nyilvánossághoz eljuttatott médiatartalom a kiskorúakra káros lehet, vagy ha nem felel meg a törvényben meghatározott alapvető, alkotmányos követelményeknek, akkor a videomegosztóplatform-szolgáltató megfelelő intézkedéseket köteles tenni. A jogszabály az uniós szabályozáshoz hasonlóan nem határozza meg konkrétan, hogy az egyes káros médiatartalmak esetében mi minősül megfelelő és hatékony intézkedésnek, hanem általános elvként rögzíti, hogy az intézkedéseknek és a hatékony műszaki megoldásoknak arányban kell állniuk a tartalom által okozható hátránnyal és ártalommal. A jogszabály rögzíti továbbá, hogy az intézkedés arányossága körében mely szempontokra kell figyelemmel lenni. Fontos továbbá, hogy az intézkedések és a hatékony műszaki megoldások nem vezethetnek előzetes ellenőrzési intézkedésekhez, vagy nem eredményezhetik a tartalom feltöltésének az Ekertv. által meg nem engedett szűrését.

A kiskorúakra káros tartalmak esetében hatékony műszaki megoldásokat kell alkalmazni, így különösen hatékony életkor-ellenőrzés és szülői felügyeleti rendszert kell biztosítani. Az intézkedésekre és a hatékony műszaki megoldásokra vonatkozó legjobb gyakorlatokról az NMHH Hivatala ajánlást tehet közzé.

A videomegosztóplatform-szolgáltató a felhasználók és a szolgáltatást igénybe vevők megfelelő tájékoztatása és a tartalomra vonatkozó követelmények érvényre juttatása érdekében köteles az általános szerződési

feltételeibe foglalni az egyes médiatartalmakkal szembeni követelményeket, így különösen azt, hogy a videómegosztóplatformra feltöltött videónak, kereskedelmi közleménynek milyen tartalmi feltételeknek kell megfelelnie. Az általános szerződési feltételeknek tartalmaznia kell továbbá a felhasználók és a videómegosztóplatform-szolgáltató közötti, az egyes médiatartalmakkal szembeni intézkedések alkalmazásával kapcsolatos jogviták peren kívüli és bírósági rendezésére szolgáló igényérvényesítési lehetőségeket.

A videómegosztóplatform-szolgáltató átlátható és felhasználóbarát módon köteles kialakítani a szolgáltatását, amelynek során a felhasználóknak lehetőségük van egyszerű módon megjelölni, bejelenteni a szolgáltatónak a kiskorúakra káros tartalmakat, vagy az általános szerződési feltételeikben is rögzített követelményeket megsértő tartalmakat. A videómegosztóplatform-szolgáltató köteles olyan átlátható és felhasználóbarát mechanizmust, funkciót biztosítani, amely megfelelő tájékoztatást ad az igénybe vevőnek az olyan tartalmakról, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, szellemi, lelki vagy erkölcsi fejlődését.

Az Ekertv. a fentiekén túl a hatékony jogérvényesülés előmozdítása érdekében komplex szabályozással megteremti az ön- és társszabályozás feltételrendszerét a videómegosztóplatform-szolgáltatásokkal összefüggésben. Az Ekertv.-ben szabályozott rendszer sajátossága, hogy a videómegosztóplatform-szolgáltatók szakmai önszabályozó szervezeteit és alternatív vitarendező fórumait a szabályozás, megosztott jogérvényesítés keretébe vonja. Az önszabályozó szervezet számára e körben a lehető legerősebb felhatalmazást biztosít az Ekertv., mégpedig azt, hogy együttműködési tartalmú közigazgatási szerződésben az NMHH Hivatala felhatalmazhatja az önszabályozó szervezetet arra, hogy hatósági hatáskörök tekintetében, de nem hatósági jogkörrel az NMHH Hivatala hatáskörgyakorlása helyett öngazgatási rendben eljárjon tagjai és mindazok irányában, akik az adott társszabályozási eljárásnak önként alávetik magukat. A közigazgatási szerződés nem hatósági hatáskörként szabályozott, de az Ekertv. szabályaival összhangban álló feladatok együttműködésben történő ellátása érdekében is megköthető. A közigazgatási szerződésben szereplő hatósági ügyekben tehát a közhatalmi, hatósági jogalkalmazás „visszavonul”, és teret enged az öngazgatásnak, a „társszabályozásnak”. Ezáltal a szakmai önszabályozó szervezetek a jogérvényesülés folyamatában és az Ekertv. által meghatározott célok és elvek mentén a joggyakorlat kialakításában jelentős szerephez jutnak.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A törvény kiegészíti az Ekertv. hatályára vonatkozó rendelkezéseket a videómegosztóplatform-szolgáltatókkal összefüggésben, e körben az AVMS irányelvvel összhangban meghatározza a magyar joghatóságra vonatkozó szabályokat.

2. §

Az Ekertv. értelmező rendelkezéseinek kiegészítése a videómegosztóplatform-szolgáltatásokkal összefüggésben.

3. §

A 3. § megállapítja a bejelentési kötelezettségre vonatkozó szabályokat, valamint keretszabályozási jelleggel meghatározza a videómegosztóplatform-szolgáltatók által teljesítendő kötelezettségeket, meghozandó intézkedéseket. Ezek ellenőrzésére – a társszabályozás keretében, közhatalmi, hatósági oldalról – az NMHH Hivatalát jelöli ki, és meghatározza a jogsértés esetén alkalmazható jogkövetkezmények típusait és azok mértékét. Ez a szakasz tartalmazza továbbá az ön- és társszabályozási rendszer részletes szabályait.

4. §

Átmeneti rendelkezés, ami megfelelő felkészülési időt biztosít a szabályozás alanyainak.

5. §

A módosítás a kéretlen elektronikus hirdetéssel kapcsolatos felügyeleti eljárás és a videómegosztóplatform-szolgáltatásokkal kapcsolatos hatósági eljárás háttérzabályozásaként alkalmazni rendeli az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) rendelkezéseit.

6. §

Módosító rendelkezés jogharmonizációs záradék beépítése érdekében.

7. §

Hatályba léptető rendelkezés.

8. §

Jogharmonizációs záradék.

**Végső előterjesztői indokolás
az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat
végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról szóló
2020. évi XXV. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A javaslat az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény jogharmonizációs célú módosítását tartalmazza. Az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet a légi jármű üzemeltetők kibocsátásaira vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek kapcsán határoz meg új rendelkezéseket, egyrészt kibővíti a jelentésköteles repülések körét, másrészt új file-formátum használatát írja elő, harmadrészt a tagállamok számára is előírja a jelentéstételi kötelezettséget a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) globális piaci alapú intézkedésének, a nemzetközi légi közlekedés kibocsátás kompenzációra és a kibocsátás csökkentésére vonatkozó rendszer (CORSIA) végrehajtása céljából.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §**

Az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre – a légi jármű üzemeltetők kibocsátásaira vonatkozó jelentéstételi kötelezettség hazai teljesítésére – tekintettel válik szükségessé a törvény hatályát kiterjeszteni.

2. §

Az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 5. cikke szerinti jelentéstételi kötelezettség hazai alkalmazása érdekében szükséges az EU által előírt új rendet a meglévő jelentési rezsim keretei közé illeszteni. A 10. § kiegészítésével a végrehajtás biztosított lesz.

3. §

Felhatalmazó rendelkezés az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletből következő, de törvényi szintű szabályozást nem igénylő a kormányrendeleti szintű szabályok megalkotására.

4. §

Fontos, hogy az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet szerinti jelentési rendből származó adatok – a 2019. évi repülésekre is kiterjedően – megfelelő módon rögzítésre és továbbításra kerüljenek. A beiktatott átmeneti rendelkezéssel ez a követelmény elérhető.

5. §

Jogharmonizációs záradékot kiegészítő rendelkezés, hogy abban helyet kapjon a (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre való hivatkozás.

6. §

Alapvetően technikai jellegű szövegcsere módosítások az uniós és hazai joganyag koherenciájának biztosítása érdekében, különös tekintettel az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre történő hivatkozásokra.

7. §

Hatályba léptető rendelkezés.

8. §

Jogharmonizációs záradék.

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a villamos energia rendszerhasználati díjak, csatlakozási díjak és külön díjak meghatározásának keretszabályairól szóló 7/2016. (X. 13.) MEKH rendelet módosításáról szóló 4/2020. (V. 13.) MEKH rendelethez

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 170. § (5) bekezdés 1. pontja az egyes rendszerhasználati díjak meghatározására és szabályozására vonatkozó alapelveknek és keretszabályoknak, 2. pontja a csatlakozási díjak meghatározására és szabályozására vonatkozó alapelveknek és keretszabályoknak, 9. pontja az elosztó által külön díj ellenében végzett szolgáltatások meghatározására és szabályozására vonatkozó alapelveknek és keretszabályoknak a rendeletben történő meghatározására hatalmazza fel a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal elnökét.

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 143. § (1) bekezdése, a 146. § (2) bekezdése, továbbá a 146/A. §-a alapján a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal elnöke a következő árszabályozási ciklus kezdetét megelőző év május 15-ig köteles a villamos energia rendszerhasználati díjak, csatlakozási díjak és külön díjak meghatározásának keretszabályaival kapcsolatos rendelet kiadására.

A fenti jogszabálynak való megfelelés indokolja a rendeletmódosítást. A villamos energia rendszerhasználati díjak, csatlakozási díjak és külön díjak meghatározásának keretszabályairól szóló 7/2016. (X. 13.) MEKH rendelet (a továbbiakban: R.) a 2017. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó árszabályozási ciklusnak szilárd alapokat biztosított, betöltötte a szerepét, így az új árszabályozási ciklusra – a beérkezett iparági javaslatokat is figyelembe véve – csak kisebb mértékű kiigazításra van szükség. A módosítások jelentős része technikai, illetve pontosító jellegű. A legnagyobb mértékben az R. 7. § (4) bekezdése változik, melynek módosítása az eszközökkel kapcsolatos indokolt költségek újraszabályozását szolgálja.

A rendeletmódosítás 2021. január 1. napján lép hatályba, de a módosító rendelkezéseket a 2021. január 1-jével kezdődő árszabályozási ciklusra vonatkozó díjak előkészítése során már figyelembe kell venni.

A jogszabály indokolásának az Indokolások Tárában történő közzététele a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján szükséges.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.